



SEJM  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ  
IV kadencja

**Druk nr 2693**

Warszawa, 5 marca 2004 r.

Pan  
Marek Borowski  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

## **- o zmianie ustawy Kodeks karny i Kodeks karny wykonawczy.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Katarzynę Marię Piekarską.

(-) Jan Antochowski; (-) Magdalena Banaś; (-) Kazimierz Chrzanowski;  
(-) Bronisław Cieślak; (-) Jakub Derech-Krzycki; (-) Witold Gintowt-Dziewałtowski; (-) Danuta Grabowska; (-) Aleksandra Gramała; (-) Krystyna Herman; (-) Elżbieta Jankowska; (-) Ryszard Kalisz; (-) Bożena Kizińska;  
(-) Jan Knapik; (-) Jan Kochanowski; (-) Marian Marczewski; (-) Wacław Martyniuk; (-) Alicja Murynowicz; (-) Irena Maria Nowacka; (-) Agnieszka Pasternak; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Maria Potępa; (-) Joanna Sosnowska; (-) Adam Sosnowski; (-) Edward Wojtalik.

## Projekt

Ustawa z dnia ..... 2004 r.

### o zmianie ustawy Kodeks karny i Kodeks karny wykonawczy

#### Art.1

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, póź. 553 z późn.zm) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 43 § 1 kk dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „W razie skazania za przestępstwo określone w art. 197 - 203 kk, bądź za przestępstwo określone w art. 148 kk oraz 156 kk jeżeli motyw działania sprawcy miał charakter seksualny zakazy o których mowa w art. 39 pkt 2 mogą być określone bezterminowo.
- 2) w art. 96 po § 4 dodaje się § 5 - 8 w brzmieniu:
  - „§ 5 W razie skazania za przestępstwo określone w art. 197 - 203 kk, bądź za przestępstwo określone w art. 148 kk oraz 156 kk, jeżeli motyw działania sprawcy miał charakter seksualny Sąd orzeka o przymusowym leczeniu sprawcy o ile zachodzi wysokie prawdopodobieństwo ponownego popełnienia podobnego czynu.
  - § 6 W razie skazania na bezwzględną karę pozbawienia wolności leczenia o którym mowa w § 5, następuje w trakcie odbywania tej kary.
  - § 7 6 miesięcy przed zakończeniem odbywania kary pozbawienia wolności przez sprawcę, o którym mowa w § 5, biegli psychiatrzy wydają opinię o stanie jego zdrowia psychicznego.
  - § 8 Jeżeli treść opinii biegłych wskazuje na znaczne prawdopodobieństwo ponownego popełnienia przez sprawcę czynu, o którym mowa w par. 5, sąd na wniosek biegłych orzeka o umieszczeniu sprawcy po odbyciu kary w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym.

Art. 94 § 2 kk stosuje się odpowiednio."

#### Art. 2

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. Nr 90, póź. 557 z późn.zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 88 po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. W zakładzie karnym typu zamkniętego osadza się również skazanego za przestępstwo popełnienia przy stwierdzeniu przesłanek, o których mowa w art. 96 § 5 Kodeksu karnego”;
- 2) w art. 96 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W systemie terapeutycznym odbywają karę również skazani, o których mowa w art. 95 § 1 i art. 96 § 5 i 6 Kodeksu karnego”;
- 3) w art. 116 § 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a. Poddania się - w przypadku skazania za przestępstwo, o którym mowa w art. 96 Kodeksu karnego - badaniom na nosicielstwo HIV,”.

**Art. 3**

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

## Uzasadnienie

Według danych organizacji pozarządowych nawet co szóste dziecko w Polsce jest molestowane seksualnie.

Proponowane przepisy mają na celu ochronę przed kontynuowaniem działalności przestępczej przez osoby, które z pobudek seksualnych dopuszczają się groźnych przestępstw. Dlatego istnieje konieczność przymusowego leczenia sprawców tego rodzaju czynów.

Wprowadzenie obowiązku poddania się leczeniu leży w interesie samych sprawców, którzy pozbawieni fachowej pomocy lekarskiej nie są często w stanie uporać się ze swoimi skłonnościami prowadzącymi w konsekwencji do naruszenia prawa karnego.

Przed opuszczeniem zakładu karnego przez sprawców, o których wyżej mowa koniecznym wydaje się uzyskanie opinii biegłych lekarzy psychiatrów, czy terapia przyniosła oczekiwane efekty. Jeśli nadal są oni niebezpieczni, niezbędnym stanie się umieszczenie ich, po zakończeniu odbywania kary, w zamkniętym zakładzie leczniczym. Przebywanie w owym zakładzie trwać będzie do momentu, w którym przestaną zagrażać porządkowi prawnemu.

Proponujemy ponadto zakaz wykonywania określonego zawodu lub działalności w stosunku do ww. osób, który mógłby być orzekany bezterminowo, bowiem osoby o skłonnościach pedofilskich - jak wynika zarówno z badań naukowych jak i praktyki - stanowią dla małoletnich, z którymi stykają się w ramach działalności zawodowej, poważne zagrożenie.

W Kodeksie karnym wykonawczym proponujemy zmianę, która pozwoli na obligatoryjne badanie na obecność wirusa HIV sprawców przestępstw określonych w art. 197 - 203 kk, bądź za przestępstwo określone w art. 148 kk oraz 156 kk, jeżeli motyw działania sprawcy miał charakter seksualny. Prawdopodobieństwo zarażenia wirusem w grupie sprawców, o których mowa wyżej jest znaczne a zważywszy, iż skutkować może zakażeniem ich ofiar, takie badanie jako obligatoryjne wydaje się w pełni uzasadnione. Rozwiązanie to ułatwi również ochronę współosadzonych oraz funkcjonariuszy służby więziennej przed ewentualnym zakażeniem wirusem HIV.

Pozostałe zmiany w Kkw są konsekwencją proponowanych nowych przepisów w Kk.

Projekt zmiany ustawy nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa. Nowelizacja nie jest sprzeczna z prawem UE.

Warszawa, dnia 22 marca 2004 r.

Pan  
Marek Borowski  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

### **Opinia**

**w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy<sup>1</sup> z prawem Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398, zmiana: Monitor Polski z 2003 r. Nr 23, poz. 337) sporządza się następującą opinię:

#### **1. Przedmiot projektu ustawy**

Przedmiotem projektu ustawy jest zmiana ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późniejszymi zmianami) poprzez: wprowadzenie możliwości orzeczenia bezterminowo zakazu zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej w przypadku wskazanych przestępstw popełnionych z pobudek seksualnych, obligatoryjności – w przypadku zaistnienia określonych przesłanek – orzeczenia o przymusowym leczeniu sprawcy określonego przestępstwa popełnionego z pobudek seksualnych, a w niektórych przypadkach – orzeczenia o umieszczeniu w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, po odbyciu kary.

Propozycja zmian ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 z późniejszymi zmianami) wiąże się z projektem zmian kodeksu karnego i dotyczy sposobu wykonania orzeczenia przymusowego leczenia sprawcy przestępstwa popełnionego z pobudek seksualnych, systemu odbywania orzeczonej kary, obowiązku poddania się badaniom na nosicielstwo wirusa HIV.

## **2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem**

Prawo wspólnotowe nie reguluje materii będącej przedmiotem projektu ustawy.

## **3. Układ Europejski**

Postanowienia Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony a Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z drugiej (Układ Europejski) nie regulują kwestii o których mowa w projekcie.

## **4. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa wspólnotowego i postanowień Układu Europejskiego**

Przedmiot projektu ustawy nie jest regulowany prawem wspólnotowym i Układem Europejskim.

## **5. Traktat o przystąpieniu Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej**

Traktat nie odnosi się do kwestii z zakresu projektu ustawy.

## **6. Konkluzja**

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy nie jest objęty prawem wspólnotowym i obowiązkiem dostosowawczym wynikającym z Układu Europejskiego.

*Opracował: Zespół Prawa Europejskiego*

*Akceptował: Dyrektor Biura Studiów i Ekspertyz*

*Wiesław Staśkiewicz*

---

<sup>1</sup> W przedłożonym projekcie zaproponowano niepoprawny pod względem legislacyjnym tytuł ustawy, sugerujący, że istnieje ustawa: „Kodeks karny i Kodeks karny wykonawczy”. W niniejszej opinii użyty więc został tytuł wskazujący, że zmiany dotyczą dwóch ustaw: „Kodeksu karnego” oraz „Kodeksu karnego wykonawczego”.